

omarbejdet, saaledes at den nye Scene, som kan bygges i Forbindelse med det nuværende kongelige Teater, paa Magasinbygningens Grund, skal kunne rumme 1450 Tilskuere; og det var en af de Betæneligheder, jeg oprindeligt havde ved den Bunch'ske Plan, at de 1200 Pladser maaske var for lidt. Jeg haaber, at det ved gensidig imødekommende Forhandlinger indenfor Udvalget skal lykkes at finde en Vej ud af det Uføre, som vi, hvad ogsaa Venstræs Ordfører (P. Nørgaard) sagde, indenfor alle Partier er fuldstændig enige om, at det kongelige Teater befinder sig i, takket være den Omstændighed, at vi har de 3 Kunstarter, som skal arbejde med den samme Scene, hvorved de kommer til at modarbejde og spænde Ben for hinanden, saaledes at Forholdene i det hele taget bliver uudholdelige.

Jeg skal til Slutning kun tilføje, at med Hensyn til denne Sags økonomiske Side tror jeg, det kan ordnes paa den Maade, som oprindeligt blev fremført af min ærede Partifælle i det andet høje Ting, Hr. Johan Knudsen, som første Gang fremsatte den Tanke at rejse Pengene ved Hjælp af et Præmieobligationslaan. Jeg vil gerne optage denne Tanke her nu, som jeg gjorde det for et Par Maaneder siden; jeg tror, at denne Vej er farbar. Men det er ikke, fordi mit Parti i og for sig er begejstret for denne Maade at rejse Penge paa, tværtimod, men som en Udvej, der er brugelig, hvis ingen anden Vej findes, mener vi, at den kan anvendes. Derved bliver Staten jo fritaget for at bringe væsentlige Ofre nu. For jeg er nemlig ganske klar over, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det er ikke nogen nemt fremkommelig Vej i Øjeblikket at stille Forslag om en større og mere omfattende Bevilling til Teatersagens Gennemførelse. Men de Oplysninger, som paa min Foranledning blev fremskaffet i Teaterudvalget i Eftersommeren, de Oplysninger, som er tilvejebragte gennem Undervisningsministeriet og ved Statsgældsdirektørens udmærkede Medvirkning, bestyrker mig egentlig i min Tro paa, at Sagen lader sig gennemføre paa denne Maade. Det er jo ogsaa en Kendsgerning, at saavel Operaen i Stockholm som Nationalscenen i Kristiania er rejste ved Hjælp af Penge, som er tilvejebragte ved et Præmieobligationslaan, og jeg mener fremdeles, at hvad man ad denne Vej har kunnet gennemføre i disse to Byer, kan vel ogsaa gennemføres hos os og det uden Gene for Statens Anseelse.

Martin Olsen: Da Sagen sidst var til Behandling her i Landstinget, forelader et Forslag, som var vedtaget i Folketinget, gaaende ud paa, at Regeringen bemyndigedes til at købe et Par Ejendomme, ved Hjælp af hvilke det kongelige Teater kunde udvides til at blive en Dobbeltscene, medens man ikke tog Stilling til selve Spørgsmaalet: Dobbeltscenen eller ikke. Jeg erklærede den Gang paa mit Partis Vegne, at det kunde vi maaske nødtvungent tiltræde; jeg havde hellere set en anden Ordning, hvor man straks tog fat paa at bygge Dobbeltscenen, da vi ikke kunde faa Adskillelsen. Sagen blev saa henvist til et Udvalg. Det var vist den 1. August, vi havde denne første Behandling, og vi holdt saa et Par Møder i Udvalget, men Udvalget blev ikke færdigt, det afgav en Beretning, i hvilken udtales en Henstilling til Ministeren. Det hedder deri, at Udvalget gaar ud fra, at Undervisningsministeren snarest muligt i den kommende Samling fremsætter Forslag om en endelig Ordning af det kongelige Teaters Forhold, idet Udvalget er enigt om, at Teatersagen trænger til en hurtig Afgørelse. Udtrykket „en endelig Ordning“ kan naturligvis ikke tages alt for bogstaveligt; der skal jo endnu visse Forberedelser til, inden Sagen kan komme saa vidt. Men jeg maa sige, at det Forslag, som nu er forelagt af den højtærede Minister, er saa langt fra en endelig Ordning, som noget kan være. Forslaget er gennemgaaet af andre ærede Medlemmer, men for mig staar det som et negativt Forslag, som et Forslag, hvor det ene sikre kun er, at Loven af 13. Maj 1911 ophæves. Hvad der skal komme i Stedet, ved ingen. Der siges ganske vist i Lovforslagets § 2, at der skal inden den 31. December 1920 forelægges et Lovforslag om Ordningen af Teatrets Forhold. Men hvis der ingen Ordning opnaas, hvad saa? Saa ser jeg ikke ret Formaalet med at stille Forslag om en Ophævelse. Man kunde ganske simpelt lade Loven gælde videre indtil det Tidspunkt, — men det er nu underordnet.

Saa siges der i § 3, at der skal finde en Ombygning Sted af Teatret. Det har været noget af et Stridspunkt, idet Formaalet er at udskyde Opera og Ballet og indrette Teatret alene til Skuespil. Jeg synes ikke, at dette Forslag er egnet til at bygge Bro mellem de afvigende Standpunkter, som der har været i hele denne Sag, derfor tror jeg heller ikke, at det har Mulighed for at trænge igennem. Der tales i § 4 noget om, at Statstilskud til kommunal